

ЗАПРАШАЕ «КРЫНІЦА»

Адбылося арганізацыйнае пасяджэнне літаратурнага адбяднання «Крыніца», якое праце пры кафедры беларускай літаратуры 15-ы год. Членамі гэтага творчага гуртка былі прыняты студэнты першага курса гісторыка-філалагічнага факультета. Уздельнікі пасяджэння пазна- ёміліся з планамі работы на вучэбны год, абраціі кіраўніцтва гуртка. Старшыня «Крыніцы» аднаголосна выбраны студэнт 5-га курса аддзялення беларускай і рускай мовы і літаратуры Анатоль Казлоў, а яго намеснікам — студэнтка другога курса аддзялення рускай мовы і літаратуры Інеса Тарасава.

Прысунтыя праслушали і адбравакілі вершы сваіх таварышаў па вучобе і піярту — Ганну Аўгунінкавай, Алену Шэвелевай, Наталлю Грамоміч, Інесу Тарасавай.

Вырашана праводзіць пасяджэнні ў трэцюю пятніцу кожнага месяца.

«Крыніца» сардечна запрашае ўсіх жадаючых з розных факультэтатаў прыняць удзел у яе работе. Пасяджэнні будуть праходзіць у корпусе № 1 (вул. Савецкая, 108), аўдыторыя — 2-18; пачатак работы — у 13 гадзін 45 мінут.

В. ЯРАЦ,
кіраўнік літаратуры,
дацэнт кафедры
беларускай літаратуры.

НАШЫ ЮБІЛЯРЫ 3 САМАДДАНАСЦЮ КАМУНІСТА

Жыццю кожнага чалавека ўласцівы позыўныя адметніцы. Есць яны і ў біографіі Якава Раманавіча Ермалаева. Нарадзіўся ён у малдунічым краі беларускіх земляў — на Віцебшчыне. Яго маленства праходзіла ў вялікай сялянскай сям'і, якія жылі, на стыку давних гістарычных эпох. З кальскай сплазнай нястача пры царскім самадзяржаві, а з першых гадоў Савецкай улады ўсёй істотай адчуў яе вялікія клопаты аб людзіх працы. Менавіта перамога Вялікага Кастрычніка дазволіла вясковому хлапчуку атрымаць адукацыю. Магчымы, таму ён з вялікай прагненіем пачаў працу педагогічнай дзеяльнасці. Пасля заканчэння Віцебскага педтэхнікума загадаў пачатковай школе, працаўшы метадыстам райана, а затым і дэякімі тэхнікамі.

Малады педагог увесь час імінуўся да адбагачэння і паглыблэння сваіх ведаў. З гэтай мэтай ён паступіў і пасляхова за- кончыў гісторычны факультэт Маріліўскага педагічнага інстытута.

Многія гады жыцця Якава Раманавіча былі звязаны з службай ва Узброенымі Сіламі краіны, у рады якіх быў прызваны ў 1939 годзе. Спачатку ён — курсант Бранскага ваенна-палітычнага вучылішча, затым — слухач Калінінскага Вышэйшага ваенна-педагагічнага інстытута Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

Я. Р. Ермалаеў — актыўны ўздельнік Вялікай Айчыннай вайны. З самага пачатку ён знаходзіўся ў дзеючай арміі. Быў камісарам батальёна, намеснікам камандзіра палка па палітычнай часты, і заўсёды палімічным словам камуніста, асабістым пры-

кладам на тагия ў савецкіх воінаў на геральдичны подзілі. За баявыя заслугі Якаву Раманавічу узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені. Чырвонай Зоркі, восьмью медалямі.

У паслявялены час да ўходу на пенсію Я. Р. Ермалаеў знаходзіўся на педагогічнай і кіруючай пасадах у венчаных навучальных установах. І вось ужо больш двух дзесяцігоддзяў яго працоўная дзеяльнасць

непарыўна звязана з нашай ВНУ. У бытых Гомельскім педінстытуце імя В. П. Чикалаў Якаву Раманавічу працаўшы выкладчыкам кафедры марксізму-ленінізму, а пасля стварэння ГДУ з'яўляўся выкладчыкам кафедры філасофіі.

Выкладчыкі і студэнты універсітэта ведаюць Я. Р. Ермалаеву, камуніста з 45-гадовым стажам, як чулага, добразычлівага, гатовага ў любую мінуту прыісці на дапамогу, даўно заслужышага павагу чалавека. Ён вызначаеца грамадскай актыўнасцю, патрабавальнасцю і прыціпавасцю, непрымрымасцю да недахопаў. Не выпадкова ў свой час ён выбіраўся сакратаром партпіара нашай ВНУ, па сэнсільнім дзеяні ўніверсітэта «Веды», аддае шмат часу венена-патрытычнаму выхаванню моладзі.

Заўтра Якаву Раманавічу спаўніцца 70 гадоў. За плячымі — вялікі жыццёвы шлях. Якія жыцця, многія перажыты, убачана, зроблена. Аднак і ціпер Якаву Раманавічу пі-ранейшаму імінешчу заставацца на быстрых жыццях, прыносіць карысць людзям, перадавае свае веды і багатыя відэты.

Знамінна, што юбілей Я. Р. Ермалаеву супадае з падрыхтоўкай да слáнага 40-годдзя Перамогі савецкага народа над фашыстычнай Германіяй. У гэты дзень ад усіх калег і выхаванцаў Якава Раманавіча жадаюць, ветэрана Вялікай Айчыннай вайны, аднаму са старшынам выкладчыку ўніверсітэта моцнага здароўя, поспехаў у выкарадакнай працы і яшчэ доўгіх гадоў жыцця.

Д. ПРОЦКАЯ,
дацэнт кафедры філасофіі.
В. СЦЕПАНІОК,
асістэнт кафедры.

Харчовая праграма — справа кожнага

АДКАЗНАСЦЬ — АГУЛЬНАЯ

«Бульба... Яна стала та- кім жа ўстойлівым атрыбутам студэнцкага жыцця, як сесія, будатрад... Так ужо склалася, што студэнцкія гады пачынаючыя менавіта з «бульбай». А гэта значыць, яе яе застаюцца самыя яркія ўражэнні, якія надоўта захаваюцца ў памяці.

Зразумела, жыццё многія пастаўшчы на месца, дапаможа ў многім самому студэнту разабрацца, выправаць позыўныя пазыцыі. Але пачатак усяму гэтаму дае месяц знаходжэння першакурснікам у вёсцы. Тут усё ўпершыні: знаёмства з таварышамі па вучобе, праверка на трываласць харкту, фарміраванне калектыву, а для многіх — гэта яшчэ і першая працоўная зарплата.

Паколькі «бульба» — гэта першыя для многіх універсітэцкіх школьнікаў сур'ёзнае выпрабаванне, часам у нялінейных умовах, вялікім адказнансцім клаудзенца на тых, хто адпраўляе студэнтаў на дапамогу сельскім працаўнікам, хто чакае студэнтаў на гаспадарках і, канешне, на тых, хто едзе камандзірамі студэнцкіх атрадаў. Аднак сёння даводзіцца канстатаваць, што ўсё ж большая адказнансць прыпадае на плечы менавіта відэй пракладчыка — камандзіра атрада. А тыя, хто адпраўляе студэнтаў на сельгасработы, амбікоўваючыя сваю адказнансць паперамі і камандзірамі ўказыннямі камандзіру.

А як жа прымаюць студэнтаў кіраўнікі гаспадарак? Ці заўсёды гатовы да прыезду памочнікаў? У апошнія гады паміж прымаючымі гаспадаркамі і навучальными установамі заключаюцца даговоры, змацаваныя пачаткамі салідных арганізацый. Але, на жаль, часта кіраўнікі калтасаў і саўгасаў не звязаюцца на іх узага, праяўляючы нядобінасць, не ствараючы студэнтам належныя умоў для высокапададычнай працы і адпачынку. Нярэдка студэнты жывуць у памяшканнях, якія не ацяплююцца, дзе адсушычнаюць элементарныя ўмоўны і г. д. А тут яшчэ ў першыя дні (як не ўспомніш добрым словам

тых, хто паслаў студэнтаў на сельгасработы, амбежаваўшы сваю адказнансць не справаў, а ўказыннямі) пачынаюць выявляцца студэнты з хранічнымі захворваннямі. Добра, калі ў тых выпадках усё заняканчае пасляхова, а калі не? Вінаваты будуть кіраўнікі атрада — выкладчыкі. Таму, каб пасля сельгасработы усе студэнты вытрапілі ў аўдыторыі зদаровымі і жыццярадаснымі, з пачынчэніем гордасці за зробленое сваімі рукамі, усе разам узятыя: і кіраўнікіта начальнікі установаў, і прымаючыя гаспадаркамі, і камандзіры атрадаў не павінны датускаць нялікіх арганізацыйных аграфах.

Кожны год ад кіраўнікаў сельгасатрадаў патрабуюцца прапаноўкі па паліпазиўнай арганізацыі працы студэнтаў. Але, як правіла, гэтыя прарапановы застаюцца на палепы. Яшчэ раз хачу падкресліць думку, выкананую ў пачатку. «Бульба» для многіх учарашніх школьнікаў — першое самастойнае выбрабаванне ў жыцці: на цвёрдасць харкту, працаўлівасць, калектывізм. І траба, каб яны не сутыкаюцца з цяжкісцямі, выявленымі проста беззаконіцай, неабязважавасцю старшынных таварышаў, а адчуліць слабе салграўдзіць і саўладацівымі з цікавымі жыццем, напоўненым сэнсу і дзеяння, якія ў студэнцкіх будаўнічых атрадах.

Былы пэўныя арганізацыйныя цяжкісці і ў нашым атрадзе «Біёлаг-84», які аказаўся дапамогу ў борыцы са ўзоры бульбы і гародніны падшэфнаму саўгасу «Рэчкі» Веткаўскага раёна. Але, на жаль, глядзячы на іх, студэнты працаўлілі з вялікай стараннасцю. Атрада арганізаўвалі сваю работу па прыкладу летніх СВА, што дазволіла дабівашца яму

добрых вытворчых паказчыкаў. Рукамі студэнтаў было сабрана і перасартыравана 170 тон бульбы, убрана 200 тон морквы, 30 тон буракоў, калі 40 — саломы. Штодзень нормы выконваліся на 110—120 практыкатаў. У раённай газеце «Перамога Кастрычнічнай газецы» за 15 верасня быў апублікаваны Звярот байкоў атрада да ўсіх студэнтаў ў аўдыторыі зদаровымі здараўленіямі.

У атрадзе шырока разгарнулася спаборніцтва пад давізам «40-годдзя Перамогі савецкага народа» ў Вялікай Айчыннай вайне», салдат 1941 года, стаў ганаровымі госьцем студэнтаў біёлагага. Суровая і страшная прака прагучала ў яго расказе. Кроў і смерць, горыч адступлення, бітва за кожны кавалак зямлі — і перамога! Доўгачаканая і радасная. Нам запалі ў душу апошнія слова, сказанныя ветэранам: «Мы завалівалі для

точак беларускіх зямлі. Міхаіл Пятровіч Ганукоў, ветэран Вялікай Айчыннай вайны, салдат 1941 года, стаў ганаровымі госьцем студэнтаў біёлагага. Суровая і страшная прака прагучала ў яго расказе. Кроў і смерць, горыч адступлення, бітва за кожны кавалак зямлі — і перамога! Доўгачаканая і радасная. Нам запалі ў душу апошнія слова, сказанныя ветэранам: «Мы завалівалі для

АД РЭДАКЦЫІ: Кац гэты матэрыял быў гатовы да друку, у парткоме ГДУ прышло падзячнае пісьмо атраду «Біёлаг-84» ад кіраўніцтва саўгаса «Рэчкі». У ім, у прыкатнасці, напісаны: «Цікія пералічыць ўсю грамадскую работу, якую выканалі студэнты. Гэта і Дзень ударнай працы, выступленне агітбригады ў сельскім клубе і на паліевых стаўках, мітынг-кантакт «Я галасую за мір», збор подпісаў на Звяротам «Мір — народам!», дамаганне ветэранам вайны і працы, сельскай школе, дзіцячамі саду, сельскаму клубу, афармленне чырвоных куткоў на фермах, конкурсы «Анту, першакурснік!», «Анту, дзэдчак!».

Хочацца выказаць шчырую ўдзячнасць Гомельскаму аблкому ЛКСМВ і ўніверсітэту, якія пасылаюць да нас шосты год запар атраду «Біёлаг». Байкоў атрада — гэта сапраўдны камсамольцы, перадавы атрад савецкай моладзі.

СЯБЕ ПРАВЕРЫЛІ Ў ПРАЦЫ

Нідзе лепш не спазнаеш чалавека, як у сумеснай працы. Так было і ў нас, першакурснікай і другакурснікай эканамічнага факультета. Месяц мы знаходзіліся разам на ўборы бульбы ў вёсцы Касакоўка, што ў Жлобінскім раёне. Дзе б і працаўвалі байкоў сельгасатрадаў: слабе толькі з лепшага боку — на ўборы бульбы, на зерненіку, пад'еме ільну. Знайшліся такія рабяты, якія задавалі тон у работе, сталі сядзіць на лідэрствах.

Нягледзячы на некаторыя цяжкісці: недахоп патрэбнай колькасці аўтамашын і трактарных прычэпў для адвозкі сабранай студэнтаў бульбы, часовая адсутніцасць электрычнай сілы на кухні, атрада працаўвалі дзёдзелі на сельскагаспадарчых работах і грамадскім жыцці калтасаў байкоў атрада С. Пінчук, В. Ігнатав, В. Філіпав, І. Падліпенская і С. Самаукина ўзнагароджаны Гана-

ровымі граматамі адміністрацыі, партарганізацыі, камітэта камсамола і прафкома калгаса «Шлях Леніна». За пасляховы кіраўніцтва студэнцкімі уборачнымі атрадамі грамадскімі гаспадаркамі таксама яго кіраўнікі дадзілі А. Трушкоў і асістэнт Л. І. Першавы. У саюзе чарг, студэнты выказаюць ўдзячнасць сакратара партыйнай арганізацыі калгаса Мікалая Якулевіча Бацішкава за значную дапамогу ў арганізацыі працы і адпачынку байкоў нашага сельгасатрада. У вёсцы ёсць добраў бібліятэка, якой мы карыстаіміся.

Не забываюць мы аб tym, што траба дапамагчы калгаснікам на іх прысадзільных участках выкаціць бульбу, не абіць клопатамі! Увагай ветэрану вайны і працы.

М. ВАСЮК,
сакратар камсамольскай арганізацыі
сельгасатрада, студэнт групы Т-18
еканамічнага факультета.

З пяці гадоў, якія адведзены студэнтам для набыцця спецыяльнасці геолага, больш адной чверці часу прышадае на разнастайныя практикі. З вялікай цікавасцю праходзяць вытворчымы практикі. Напрыклад, сёлета трэцякурснікі выязджалі для зама-

давання сваіх ведаў у Магаданскую вобласць, Бурацію, Кіргізію, на Сахалін і ў іншыя рэгіёны нашай неабсяжнай Радзімы. Рэдакцыя шматыражнай газеты мае намер змясціць найбольш цікавыя ўспаміны практикантаў.

СЭРЦА «ЗАЛАТОГА ЧАЛАВЕКА»

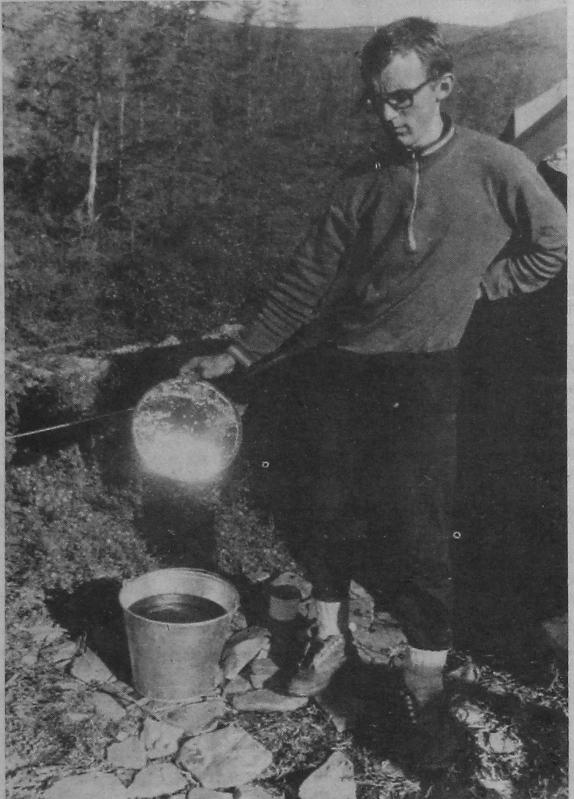
На скло пачатку вытворчыму практикі мы ехалі з вялікім хваліваннем. Дарога была дўгай. Яна ляжала амаль праз усю краіну. Я і мае таварышы па вучобе ведалі пра далёкаўсходні край вельмі мала. Сёе-то бачылі па дакументальных кінастужках, чытали ў кнігах. Таму ўсё для нас па-сутнасці было адкрыццем.

«Між іншым, адзін аляскінскі інжынер расказаў мне гіпотэзу пра «залатога чалавека». Ви не чулі пра яе? Гэта цікава. Расказваецца, галава гэтага «чалавека» захавана на Алясцы, ён шырокая раскінуў руки па нашай Калыме і Чукотцы, тулава разлеглася на Сібіры, а ногі ўпрашаюць за Уральскія горы».

Гэту цытату з рамана В. Пікуля «Багацце» мы, студэнты-геолагі, часта нарадзялі, знаходзячыся ў Магаданскай вобласці на раке Калыме.

Адпаведна легендзе пра «залатога чалавека», месца нашай работы праходзілі як раз у раёне «сэрца» гэтага «чалавека». «Сэрца» яго велізарнае, памерам прыкладна з Ісландію, а, магчыма, і больше.

Наш атрад здзяйсняў пошукам золата і іншых мінералаў. Гэта было вельмі цікава. (На здымку юнізе — знайденныя намі мінералы). Няхай хто-небудзе не паду-

мае, што работа геолага зусім простая: выйшаў, нагнуўся — знайшоў! Да нас па гэтых месцах прыйшли сотні спецыялістаў і рабочых, якія вызначылі і ўказалі нам участкі пошуку.

Варта сказаць і аб умовах работы. Гэта цяжкасту-

ныя і мала абжытых раёнаў, дзе слова «зямля» заменена на слова «вечная мерзлота». Я і лапата не бярэ, і сонца разагразіць не ў слах. Снежная завіруха ў спрэдзіне лета тут не рэдкасць. А раніцай, каб памыцца, треба зняць з вядра ледзянную «накрываю», якія бачна на другім фотадзімку.

Калыма — край суровы. І ўсё роўна ён захапляе сваі непаўторнай прыгажосці і незвычайніцасці. Гэта край, дзе чалавек можа працаваць сябе на выносливасць, дзе сябrou вырабоўваюць у цяжкасцях.

А легенда пра «залатога чалавека» — гэта легенда і аб мужчынскіх людзях, якія шукуюць багацці ў нетрах зямлі.

З практикі мы вярталіся поўным уражанням. Пасля яе неяўнай па-асабістаму і яшчэ больш пранікльай любою да рамантычнай прафесіі геолага.

С. КОВАЛЬ,
студэнт 4-га курса геалагічнага факультэта.
Фота аўтара.

СПОРТ

УКЛЮЧАНЫ КАНДЫДАТАМІ У ЗБОРНУЮ

У горадзе над Бугам — Брэсце адбылося асабістое першынство ЦС «Буравес-

нік» па вольнай барацьбе сярод юнакоў 1969—70 гадоў нараджэння. За перамогу змагалася ў восем выхаванцуў ДЮСШ пры спортклубе нашага ўніверсітэта (трэнер — А. Хатылёў). Найблішага поспеху дасягнуў вучань СШ № 26 Вячаслаў Франдзін, які выступаў у вагавай катэгорыі да 66 кг і заваяваў срэбрныя жетон.

Андрэй Балаш (35 кг) з СШ № 33 і Аляксандр Ананчанка (62 кг) з СШ № 25 сталі бронзавымі прызёрамі.

Па выніках першынства В. Франдзін і А. Балаш уключыліся кандыдатамі ў зборную

каманду студэнцкага таварыства краіны і рыхтуючыся да спаборніцтва на першынство СССР сярод юнакоў прафсаюзных калектывau.

БЕГ УМАЦОЎВАЕ ЗДАРОЎЕ

У мінулую недзеляю ва ўсіх распушыцах праводзіўся дзесяткі па ліку Дзень здароўя. На старты традыцый-

Да «Дзён донара»

ПАТРЫЯТЫЧНЫ

І МАРАЛЬНЫ АБАВЯЗАК

Донар аддае жывую чашчыну самога сябе з той мэтай, каб іншы чалавек змог варунць стражданне здароўе, змог жыць, працаваць, сям'яцца, кахаць, бачыць сонца.

У донарскім руху лічыцца патрыятычным абавязкам, маральна-этычнай павыннасцю. У першых рэдакціях гэтага руху заўсёды стаць моладзь, Ленінскі камсамол. Юнакі і дзяўчынкі становяцца донарамі па загаду розуму і сэрца, па ўсведамленню неабходнасці і патрэбнасці ў донарскай крыва.

У Гомельскім дзяржаўным універсітэце 24—26 кастрычніка будуть праходзіць

«Дні донара». Спадзяйміся, што студэнцкая моладзь прыме ў іх самы актыўныя ўдзел.

У дзень дачы крыва донар мае права на атрыманне значка «Кропля крыва», бясплатнага гарачага снедання і абеду. Даеща таксама дзэні адпачынку. Акрамя таго, па ўзгадненні з дзяжанатам, па заяве донара можа быць прадстаўлены дадатковы яшчэ дзень для яго адпачынку.

У багутым навучальным годзе ва ўніверсітэце прадугледжана правесці злёт донараў і вечар іх адпачынку. Лепшым донарам будуть уручаны сувеніры і пакіданні ў студэнцкія прафілакторы. За бязвыплатнае пяціразовасць донарства будуть уручаны медалі «Ганаровы донар СССР».

И. КАРТАШОВА,
старшина ўніверсітэцкай арганізацыі таварыства
Чырвонага Крыжа.
У. КУРЧЫЦКИ,
загадчы медпункта ГДУ.

ЮРЫДЫЧНАЯ ДАВЕДКА

НОВАЕ У ЗАКАНАДАЎСТВЕ АБ БІБЛІЯТЭЧНАЙ СПРАВЕ

У сакавіку 1984 г. Прэзідэнт Вярхоўнага Савета СССР прыняў Указ «Аб зацвярдженіі Палажэння аб бібліятэчнай справе ў СССР». «Беражлівый адносны» да фондаў бібліятэк, клопат абліз захаванасці, — запісаны ў Палажэнні, — абавязак усіх дзяржаўных і грамадскіх органаў, прадпрыемстваў, установ, арганізацый, дзіцячага грамадзянства, універсітэтаў, прадпрыемств, установы або арганізацыі, якія згубілі кнігі, іншыя матэрыялы або нанеслі ім незаменную шкоду, павінны заменіць іх адпаведнасцю з палажэннем Палажэння аб бібліятэчнай справе ў СССР».

У мэтах узмацнення гараднікі забесцічэння захаванасці заходзячыхся ў фондах бібліятэк кніг і іншых матэрыялаў. Палажэнне ўстаноўлівае адказнасць работніку бібліятэкі за захаванне правілаў уліку і выкарыстання бібліятэчных фондаў.

Палажэннем прадугледжана, што асабістамі правы і абавязкі чытчоў. Грамадзяніне маюць право атрымліваць у часовея карыстасці кнігі і іншую перыядычную літаратуру, карыстасцца слоўнікамі-дэфініцыйнікамі-інфармацыйнымі абслугамі, выгучаннем, іншымі відамі паслуг, удзельнічыць у чытальнях і канферэнційных і іншых мерапрыемствах, выбіраць і бываць выбранымі ў грамадскіх саветах бібліятэкі.

Чытчы павінны клапатліва адносіцца да кніг і іншых матэрыялаў, вяртаць іх у

В. РУПИН,
юрысконсульт ГДУ.

Рэдактар Ул. БАЛОГА

Дэканат, камсамольскае і прафсаюзнае бюро эканамічнай факультэта, кафедра тэхнічных сродкаў апрацоўкі эканамічнай інфармацыі выказываюць глыбокое спачуванне лабарантцы гатавіць кадры Сяліцкай Іркыні Уладзіміраўне з выпадку напаткаўшага яе вялікага гора — заўчастнай смерці МАЦІ.

«Гомельскі ўніверсітэт» — орган парткома, ректората, комітета ЛКСМБ і профкома Гомельскага гарадскога фабрыка «Палесцінка». Дзяржкамітэта БССР па спраўах выдавецтваў, паліграфіі і кінегарага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 1 друк аркуш. Тыраж 2000 экз.